

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično gonjenje
osoba odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriji bivše
Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br. IT-01-48-A

Datum: 27. oktobar 2006.

Original: engleski

PRED ŽALBENIM VIJEĆEM

U sastavu: sudija Mehmet Güney, predsjedavajući
sudija Mohamed Shahabuddeen
sudija Andréia Vaz
sudija Theodor Meron
sudija Wolfgang Schomburg

Sekretar: g. Hans Holthuis

Odluka od: 27. oktobra 2006.

TUŽILAC**protiv****Sefera HALILOVIĆA**

**ODLUKA PO ZAHTJEVU ODBRANE ZA HITNO UTVRĐIVANJE RASPOREDA
KOJIM SE ZAKAZUJE ŽALBENI PRETRES**

Tužilaštvo:

g. Peter Kremer
gđa. Christine Dahl

Obrana Sefera Halilovića:

g. Peter Morrissey
g. Guénaél Mettraux

Prijevod

1. Žalbeno vijeće Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Žalbeno vijeće, odnosno Međunarodni sud) rješava po "Zahtjevu za hitno utvrđivanje rasporeda kojim se zakazuje žalbeni pretres" (dalje u tekstu: Zahtjev), koji je 21. septembra 2006. podnio g. Sefer Halilović (dalje u tekstu: podnosilac Zahtjeva).

I. ČINJENIČNI KONTEKST

2. Dana 12. septembra 2001. podnosilac Zahtjeva je optužen po jednoj tački za ubistvo, kršenje zakona i običaja ratovanja, na osnovu članova 3 i 7(3) Statuta Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Statut). Njegovo suđenje počelo je 31. januara 2005. godine, a završeno je 31. avgusta 2005. Dana 16. novembra 2005. Pretresno vijeće I donijelo je Presudu u predmetu protiv podnosioca Zahtjeva: oslobodilo ga je svih optužbi sadržanih u Optužnici i naložilo da smjesta bude pušten na slobodu u skladu s pravilom 99(A) Pravilnika o postupku i dokazima (dalje u tekstu: Pravilnik).

3. Tužilaštvo je 16. decembra 2005., na osnovu člana 25 Statuta i pravila 108 Pravilnika, podnijelo najavu žalbe na Presudu (dalje u tekstu: Žalba). Dana 20. septembra 2006. podnosilac Zahtjeva je podnio "*Djelimično povjerljivi* ponovni žalbeni podnesak respondenta" (dalje u tekstu: Podnesak respondenta). Zahtjev je podnesen narednog dana. Podnošenje pismenih žalbenih podnesaka u skladu sa pravilima od 111 do 113 Pravilnika okončano je 22. septembra 2006.¹

4. Dana 2. oktobra 2006. Tužilaštvo je podnijelo "Odgovor Tužilaštva na Halilovićev Zahtjev za hitno utvrđivanje rasporeda kojim se zakazuje žalbeni pretres" (dalje u tekstu: Odgovor), kojim se protivi Zahtjevu. Dana 6. oktobra podnosilac Zahtjeva je podnio "Repliku u vezi sa Zahtjevom za hitno utvrđivanje rasporeda kojim se zakazuje žalbeni pretres – *Povjerljivi dodaci*" (dalje u tekstu: Replika), u kojem, između ostalog, od Žalbenog vijeća traži dozvolu da replicira na Odgovor u skladu sa pravilom 126*bis* Pravilnika.

5. Pravilo 126*bis* zahtijeva da strana koja podnosi podnesak zatraži dozvolu prije nego što podnese repliku "[o]sim ako vijeće generalno ili u konkretnom slučaju naloži drugačije".

Prijevod

Budući da relevantno uputstvo ne zahtijeva da strana koja podnosi neki podnesak tokom postupka po žalbi na presudu traži dozvolu prije nego što podnese repliku, ni u ovom predmetu nema potrebe da se ta dozvola traži.²

II. DISKUSIJA

6. U Zahtjevu se podnosilac Zahtjeva poziva na argumente u svom Podnesku respondentu, gdje tvrdi da Žalba ne ispunjava mnoštvo proceduralnih i formalnih uslova čiju utemeljenost treba razmotriti³ i dodaje da, čak i kad bi se razmatrali po utemeljenosti i kao cjelina, Tužilaštvo "i dalje ne bi moglo dokazati da nije bilo moguće da se razumno donese oslobađajuća presuda".⁴ Stoga podnosilac Zahtjeva traži da Žalbeno vijeće po skraćenom postupku odbaci Žalbu donoseći odluku u potpunosti na osnovu pismenih podnesaka.⁵ Alternativno, on zahtijeva da se izda nalog na osnovu članova 21(2), 21(4)(b) i 21(4)(c) Statuta i pravila 54 i 114 Pravidnika kojim će se zakazati žalbeni pretres "promptno i bez odgađanja".⁶ Ukoliko Zahtjev ne bude u potpunosti odobren, podnosilac Zahtjeva traži da Žalbeno vijeće "posveti dužnu pažnju i da odgovarajuću težinu" argumentima iznijetim u Zahtjevu prilikom određivanja datuma za pretres.⁷ Podnosilac Zahtjeva smatra da su odbacivanje Žalbe po skraćenom postupku ili izdavanje naloga kojim se zakazuje promptni žalbeni pretres neophodni kako bi se zajamčili njegova temeljna prava i interesi.⁸

Skraćeni žalbeni postupak

7 Ubrzani žalbeni postupak predviđen je na osnovu pravila 116*bis* Pravidnika, paragraf (A), koji određuje da se žalbe

¹ Tužilaštvo je 22. septembra 2006. podnijelo "Ponovo podnijetu repliku Tužilaštva na podnesak respondentu".

² Uputstvo o postupku podnošenja pismenih podnesaka u žalbenom postupku pred Međunarodnim sudom, IT/155 Rev.3, 16. septembar 2005., par. 14.

³ Zahtjev, par. 6.

⁴ *Ibid.*, par. 6 (gdje se poziva na Podnesak respondentu, par. 1) i 7.

⁵ *Ibid.*, par. 7.

⁶ *Ibid.*, par. 8.

⁷ *Ibid.*, par. 16.

⁸ *Ibid.*, par. 7, 8 i 15.

Prijevod

na osnovu pravila 72 ili pravila 73, ili žalb[e] na odluku donesenu na osnovu pravila 11*bis*, pravila 54*bis*, pravila 65, pravila 73*bis*(E), pravila 77 ili pravila 91 [...] mogu riješiti u potpunosti na osnovu pismenih podnesaka.

8. U ovom predmetu radi se o žalbi na Presudu podnijetoj na osnovu člana 25 Statuta i pravila 108 Pravilnika. Prema tome, ubrzani žalbeni postupak predviđen na osnovu pravila 116*bis*(A) Pravilnika ne predstavlja ispravan postupak za ovaj žalbeni pretres. Žalbe na presudu regulisane su pravilom 114 Pravilnika, koje bespogovorno određuje da "Žalbeno vijeće zakazuje datum pretresa" po isteku roka za dostavu podnesaka.⁹ U ovom predmetu Tužilaštvo se protivi zahtjevu za skraćeni žalbeni postupak.¹⁰ Zbog toga se ne postavlja pitanje da li postoji mogućnost da se strane u postupku odreknu svog prava na usmenu raspravu.

9. Prema tome, odbacuje se zahtjev za skraćeni žalbeni postupak koji bi se u potpunosti vodio na osnovu pismenih podnesaka.

Promptno zakazivanje žalbenog pretresa

10. Protiv podnosioca Zahtjeva podignuta je optužnica prije više od pet godina, a sada je on oslobođen svih optužbi. Na osnovu toga on tvrdi da njegovo pravo da mu se sudi bez nepotrebnog odgađanja, u skladu sa članom 21(4)(c) Statuta, nalaže da se žalbeni pretres održi "što je prije moguće".¹¹ Podnosilac zahtjeva takođe tvrdi da su u međuvremenu iscrpljena sredstva koja su mu dodijeljena u svrhu žalbenog pretresa.¹² On tvrdi da bi, ukoliko se žalbeni pretres ne održi po skraćenom postupku, advokat odbrane mogao biti primoran da radi bez sredstava i finansijske naknade. Takva situacija, tvrdi on, ugrozila bi njegova temeljna prava na odgovarajuća sredstva za pripremu, na ravnopravnost strana u postupku i na pristup sudu.¹³

⁹ *Upor. Ibid.*, par. 8.

¹⁰ Odgovor, str. 2, fusnota 3.

¹¹ Zahtjev, par. 9. U ovom paragrafu podnosilac Zahtjeva poziva se na član 21(4)(d) Statuta, ali Žalbeno vijeće pretpostavlja da se njegov argument u suštini odnosi na član 21(4)(c) Statuta.

¹² *Ibid.*, par. 10 i Replika, par. 5.

¹³ Zahtjev, par. 10. Prema podnosiocu Zahtjeva, "[t]a situacija pokreće pitanje ravnopravnosti strana u postupku kada se ima u vidu da predstavnici optužbe u principu nisu podvrgnuti ograničenju kada se radi o broju sati – i broju saradnika – koji im se mogu dodijeliti u pripremi ovog žalbenog postupka. Ukoliko bi se žalbeni pretres zakazao u kratkom vremenskom periodu, ta neravnopravnost bi u znatnoj mjeri bila smanjena" (*Ibid.*, str. 3, fusnota 7).

Prijevod

11. Podnosilac zahtjeva isto tako tvrdi da bi mu bilo kakvo odgađanje žalbenog pretresa moglo nanijeti štetu.¹⁴ On tvrdi da je morao podnijeti ostavku na položaj ministra zbog odluke Tužilaštva da podigne optužnicu protiv njega. Premda je oslobođen optužbi za bilo kakvo krivično djelo, tvrdi on, "stres i stigma vezani za žalbu Tužilaštva" potrajaće sve dok Žalbeno vijeće ne donese svoju presudu.¹⁵ On dalje tvrdi će da njegov trud da počne novi život i doprinese obnovi Bosne i Hercegovine biti uzaludan ukoliko žalbeni pretres ne krene po skraćenom postupku.¹⁶ Osim toga, podnosilac Zahtjeva tvrdi da objelodanjivanje materijala Tužilaštva kasni, da mu se materijal tek sad objelodanjuje i da mu je objelodanjen kada je žalbeni postupak već uveliko odmakao.¹⁷ On tvrdi da će ga što hitnije zakazivanje žalbenog pretresa najefikasnije zaštititi "od bilo kakve štete koja bi mogla nastupiti zbog bilo kog daljnjeg kasnog objelodanjivanja ili zbog bilo kakvog drugog nepredviđenog proceduralnog problema za koji bi morala postojati sredstva koja je odbrana sada gotovo iscrpla".¹⁸

12. Tužilaštvo se protivi Zahtjevu tvrdeći da podnosilac Zahtjeva "nije uspio da pokaže valjan razlog zbog kog bi se [njegov] predmet uzeo preko reda".¹⁹ Ono se oslanja na odluku o razdvajanju u predmetu *Delalić*²⁰ i tvrdi da valjan razlog "zavisi od činjenica i okolnosti u svakom predmetu posmatranih u kontekstu svih predmeta pred Žalbenim vijećem koji su spremni za pretres".²¹ Ono tvrdi da svi optuženi imaju pravo da im se sudi bez neopravdanog odgađanja i da davanje prvenstva bilo kom pojedinačnom predmetu bez valjanog razloga može dovesti do neopravdanog odgađanja drugih predmeta.²² Tužilaštvo tvrdi da nijedan od razloga za zabrinutost koje nabraja podnosilac Zahtjeva ne ispunjava kriterije valjanog razloga.²³

¹⁴ *Ibid.*, par. 11.

¹⁵ *Ibid.*

¹⁶ *Ibid.*

¹⁷ *Ibid.*, par. 12.

¹⁸ *Ibid.*, par. 14. U Replici podnosilac Zahtjeva ukazuje na sljedeće: "[U] ovom trenutku sva sredstva tima odbrane su iscrpljena. Oni mi samo formalno ostaju na raspolaganju pošto advokati ili još uvijek nisu poslali račune za naplatu od maja 2006. pa nadalje ili Sekretarijat te račune još nije isplatio" (Replika, par. 5).

¹⁹ Odgovor, par. 1.

²⁰ *Tužilac protiv Zejnila Delalića i drugih*, predmet br. IT-96-21-A, "Nalog po molbi Zejnila Delalića za razdvajanje njegove žalbe od žalbi ostalih žalilaca iz predmeta Čelebići", 29. jul 1999.

²¹ Odgovor, par. 1, gdje se poziva na odluku o razdvajanju u predmetu *Delalić*.

²² *Ibid.*, par. 1.

²³ *Ibid.*, par. 2.

Prijevod

Konkretno, činjenica da je on oslobođen optužbi ne opravdava sama po sebi davanje prvenstva njegovom predmetu nad predmetima onih žalilaca koji su i dalje u pritvoru.²⁴

13. Tužilaštvo dalje odgovara da razlozi za zabrinutost koji se pominju u Zahtjevu nisu zreli za razmatranje.²⁵ Ono tvrdi da podnositelj Zahtjeva navodi samo potencijalnu štetu, ne neopravdano odgađanje i da takva špekulacija ne može opravdati davanje prioriteta njegovom predmetu.²⁶ Tužilaštvo tvrdi da je do sada dužina žalbenog postupka bila razumna.²⁷ Ono takođe tvrdi da ne bi bilo ispravno požurivati donošenje odluke jer bi se time spriječilo otkrivanje novog dokaznog materijala prije nego što počne pretres.²⁸ Tužilaštvo ima trajnu obavezu da objelodanjuje oslobađajuće ili druge relevantne materijale, a pravila 115 i 119 Pravilnika detaljno propisuju uslove pod kojima strana u postupku može izvesti dodatne dokaze koji se tokom vremena otkriju.²⁹ Ono tvrdi da prigovor podnosioca Zahtjeva da će buduća objelodanjivanja iscrpiti sredstva tima odbrane nije relevantan za pitanja zakazivanja žalbenog pretresa.³⁰ Ono takođe tvrdi da je finansijska naknada za branioca problem koji prije svega treba da riješi sekretar Suda.³¹ Konačno, Tužilaštvo tvrdi da je podnositelj Zahtjeva iskonstruisao nepotpunu i krivu sliku objelodanjivanja. Stoga ono kao dodatak prilaže dva pisma koja je nedavno poslalo glavnom braniocu, što bi navodno trebalo da ukaže na to da se ono drži svojih obaveza u vezi s objelodanjivanjem, kao i na "nerazumnost" zahtjeva podnosioca Zahtjeva.³²

14. Podnositelj zahtjeva replicira da u ovom slučaju ne postoji uslov za iznošenje "valjanog razloga"³³ i da se Tužilaštvo pogrešno oslanja na odluku o razdvajanju u predmetu *Delalić*.³⁴ Podnositelj zahtjeva takođe tvrdi da dva pisma koja je podnijelo Tužilaštvo na velika zvana udaraju lični napad na subranioca i očigledno nemaju nikakve veze sa pitanjem koje je

²⁴ *Ibid.*, par. 3.

²⁵ *Ibid.*, par. 2.

²⁶ *Ibid.*, par. 3.

²⁷ *Ibid.*

²⁸ *Ibid.*, par. 5.

²⁹ *Ibid.*, 5-6.

³⁰ *Ibid.*, par. 6.

³¹ *Ibid.*, par. 4.

³² *Ibid.*, par. 7 i Dodatak A.

³³ Replika, par. 4.

³⁴ *Ibid.*, str. 2, fusnota 1.

Prijevod

posrijedi.³⁵ Podnosilac Zahtjeva je, replicirajući na navodnu "nerazumnost" svojih zahtjeva, na povjerljivoj osnovi podnio kao dodatke 23 pisma koja je ili on pisao Tužilaštvu ili Tužilaštvo njemu, koja navodno otkrivaju "izvjestan šablon opstrukcionizma od strane Tužilaštva".³⁶ Podnosilac Zahtjeva "ponovo naglašava" svoju tvrdnju da se Tužilaštvo "nije s dužnim marom odnosilo prema" Žalbi i da žalbeni pretres u ovom predmetu treba što prije zakazati.³⁷

15. Kao jedan od prvih faktora koje treba uzeti u obzir, Žalbeno vijeće ističe da je Zahtjev eksplicitan kada je riječ o tome da podnosilac Zahtjeva zadržava pravo da se formalno žali na to što je Tužilaštvo navodno prekršilo svoje obaveze o objelodanjivanju.³⁸ Prema tome, ovo pitanje nije na valjan način predočeno Žalbenom vijeću i od njega se nije tražilo da interveniše.³⁹ Ipak, posredstvom, Zahtjeva Žalbeno vijeće je primilo na znanje da je Tužilaštvo podnosiocu Zahtjeva dostavilo materijal koji je bilo dužno objelodaniti u dosadašnjem toku žalbenog postupka. Činjenica da je dodatni materijal koji podliježe objelodanjivanju mogao biti dostavljen podnosiocu Zahtjeva predstavlja pitanje koje će Žalbeno vijeće razmotriti kada bude razmatralo njegovu tvrdnju u vezi sa mogućnošću da mu se nanese šteta.⁴⁰

16. Prelazeći na zahtjev za promptno zakazivanje žalbenog pretresa, Žalbeno vijeće primjećuje da se nikakav uslov "valjanog razloga" primjenjiv na ovo pitanje ne može izvesti iz odluke o razdvajanju u predmetu *Delalić*. Prije svega, takav kriterij nije primijenjen u tom predmetu. Drugo, odbacujući zahtjev za razdvajanje žalbenog postupka, Žalbeno vijeće nije rješavalo pitanje da li Zejnil Delalić, koji je bio oslobođen svih optužbi, ima pravo da što je prije moguće dobije presudu o žalbi Tužilaštva.⁴¹ Treće, premda je Zejnil Delalić iznio argumente slične ovima iznijetim u Zahtjevu, pitanje štete nije bilo jedan od razloga u osnovi

³⁵ *Ibid.*, par. 7-8.

³⁶ *Ibid.*, par. 7 i Povjerljivi dodaci 1-23.

³⁷ Replika, par. 42. Žalbeno vijeće pretpostavlja da su razlozi koji leže u osnovi ove tvrdnje uglavnom izneseni u paragrafima 7-9 i 38-39 Replike.

³⁸ Zahtjev, str. 4, fusnota 8.

³⁹ Žalbeno vijeće ističe da je Tužilaštvo istog mišljenja (Odgovor, par. 7).

⁴⁰ *Vidi* Zahtjev, par. 12 i 14.

⁴¹ *Vidi* odluka o razdvajanju u predmetu *Delalić*, str. 2-3.

Prijevod

odluke o razdvajanju koju je donijelo Žalbno vijeće u predmetu *Delalić*.⁴² Prema tome, ta odluka nije relevantna za ovaj predmet.

17. Što se tiče argumenta podnosioca Zahtjeva da njegovo pravo da mu se sudi bez nepotrebnog odgađanja iziskuje da žalbeni pretres počne "što je prije moguće" i da mu bilo kakvo odgađanje zakazivanja žalbenog pretresa može nanijeti štetu,⁴³ Žalbno vijeće ističe da je njegova "primarna obaveza da se optuženom osigura pravično i ekspeditivno suđenje – temeljno jamstvo – utvrđeno u članovima 20(1) i 21(4) Statuta i utjelovljeno u glavnim međunarodnim instrumentima ljudskih prava".⁴⁴ Žalbno vijeće se slaže s tim da je "pravo na ekspeditivno suđenje neodvojivi i konstitutivni element prava na pravično suđenje".⁴⁵ Član 21(4)(c) Statuta predviđa da "[p]rilikom rješavanja po svim optužbama [...] optuženom se [...] garantuj[e] [...] da mu se sudi bez nepotrebnog odgađanja". Ovo se odnosi na sve faze postupka, uključujući i žalbeni postupak.⁴⁶ Tekst člana 21(4)(c) Statuta jasno određuje da pravo na suđenje bez nepotrebnog odgađanja ne štiti od *bilo kakvog* odgađanja u postupku; ono štiti od *nepotrebnog* odgađanja. Taj standard primjenjuje se na žalbeni postupak bez obzira na to da li se on odnosi na osobu kojoj je izrečena osuđujuća presuda ili na osobu oslobođenu optužbi.⁴⁷ Da li je dužina postupka bila pretjerana ili je nanijela štetu zavisice od okolnosti u svakom predmetu.

⁴² Vidi *Tužilac protiv Zejnila Delalića i drugih*, predmet br. IT-96-21-A, "Dodatni podnesci Zejnila Delalića u vezi sa njegovom molbom za razdvajanje njegove žalbe od žalbi ostalih žalilaca iz predmeta *Čelebići*", 12. mart 1999., par. 3-4.

⁴³ Zahtjev, par. 9 i 11. Vidi takođe par. 10-11 *supra*.

⁴⁴ *Tužilac protiv Miroslava Kvočke i drugih*, predmet br. IT-98-30/1-AR73.5, "Odluka po interlokutornoj žalbi optuženog Zorana Žigića na Odluku Pretresnog vijeća I od 5. decembra 2000." od 25. maja 2001., par. 20 (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Kvočka i drugi*). Vidi takođe član 14(3)(c) Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima i član 6(1) Evropske konvencije o ljudskim pravima. Vidi isto tako i *Tužilac protiv Jadranka Prlića i drugih*, predmet br. IT-04-74-AR73.2, "Odluka po interlokutornoj žalbi odbrane na usmenu Odluku Pretresnog vijeća od 8. maja 2006. o unakrsnom ispitivanju odbrane i po zahtjevu Udruženja branilaca da mu se odobri podnošenje podneska *amicus curiae*" od 4. jula 2006. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Prlić i drugi*), fusnota 18.

⁴⁵ Odluka u predmetu *Kvočka i drugi*, par. 20. Vidi takođe Odluka u predmetu *Prlić i drugi*, str. 4.

⁴⁶ U Odluci u predmetu *Prlić* Žalbno vijeće pozvalo se na Opšte komentare Komiteta UN za ljudska prava, br. 13 iz 1984., gdje se u par. 10 ističe da se "sve faze [postupka] moraju odvijati 'bez nepotrebnog kašnjenja'" i da to jamstvo mora biti "efektivno [...] i u prvostepenom i u drugostepenom postupku". (Odluka u predmetu *Prlić*, str. 4, fusnota 18). Osim toga, premda se tekst člana 21(4)(c) odnosi na optužene osobe, on se isto tako odnosi i na osobe oslobođene optužbe kada Tužilaštvo podnese žalbu na oslobađajuću presudu.

⁴⁷ *Upor.* Zahtjev, par. 9. Član 21(1) Statuta određuje da su "sve osobe [...] ravnopravne pred Međunarodnim sudom".

Prijevod

18. U ovom slučaju podnosilac Zahtjeva ne tvrdi da je došlo do nepotrebnog odgađanja. Kao što je već rečeno, član 21(4)(c) Statuta garantuje mu pravo na suđenje bez nepotrebnog odgađanja, a ne pravo da mu se sudi "što je prije moguće". Žalbeno vijeće se slaže s Tužilaštvom da je dužina žalbenog postupka do sada bila razumna. Žalbeni postupak je do sada tekao u skladu s rokovima zacrtanim Pravilnikom; jedini primjeri prekoračenja tih rokova bili su dogovoreni ili ih je uzrokovao sam podnosilac Zahtjeva.⁴⁸ Iz tih razloga Žalbeno vijeće smatra da činjenica da žalbeni pretres nije zakazan "bez bilo kakvog odgađanja" u ovom slučaju ne krši pravo podnosioca Zahtjeva na pravično i ekspeditivno suđenje i pravo da mu se sudi bez nepotrebnog odgađanja. Žalbeno vijeće sada prelazi na pitanje da li bi bilo kakvo odgađanje u zakazivanju žalbenog pretresa, ma koliko razumno, moglo u ovom slučaju nanijeti štetu podnosiocu Zahtjeva.

19. Podnosilac Zahtjeva poziva se na stres i stigmatu vezane za žalbu Tužilaštva, koji bi navodno doveli u pitanje njegov trud da počne novi život i doprinese obnovi Bosne i Hercegovine ukoliko žalbeni pretres ne krene po skraćenom postupku. Premda je podnosilac Zahtjeva oslobođen svih optužbi i pretpostavlja se da je nevin, njegovo oslobađanje nije definitivno sve dok žalbeni postupak ne bude završen. To je posljedica člana 25 Statuta, koji određuje da Tužilaštvo može podnijeti žalbu na oslobađajuću presudu.⁴⁹ Stigmatizacija može biti posljedica krivičnih navoda po kojima još nije riješeno, a bilo kakav stres koji je nastao od mogućeg prekida društvenog života i rada – ili neizvjesnosti kada je riječ o konačnom ishodu – može potrajati do završetka postupka. Članovi 20(1) i 21(4)(c) Statuta obezbjeđuju da postupci pred Međunarodnim sudom budu pravični i da se održavaju u razumnom roku, tako da se bilo kakva stigma i stres okončaju u razumnom razdoblju. U ovom slučaju, kao što je već napomenuto, dužina žalbenog postupka do sada bila je razumna.

20. Što se tiče njegovog prava na odgovarajuće uslove za pripremu svoje odbrane, podnosilac Zahtjeva tvrdi da su sva sredstva koja su mu dodijeljena u svrhu žalbenog postupka u međuvremenu iscrpljena i da bi, ukoliko se žalbeni pretres ne održi po skraćenom postupku, branilac mogao biti primoran da radi bez sredstava i finansijske naknade, što bi kršilo njegova

⁴⁸ *Vidi* "Odluka po zahtjevu za produženje roka za podnošenje podneska respondenta", 23. mart 2006., i "Odluka po zahtjevu Tužilaštva da se odbace dodaci podnesku respondenta", 6. septembar 2006.

Prijevod

prava na osnovu člana 21(4)(b) Statuta. Može se očekivati da će branilac možda morati dodatno da radi zbog navodnog tekućeg objelodanjivanja materijala od strane Tužilaštva. Međutim, za sada dužina žalbenog postupka nije podnosiocu Zahtjeva uzrokovala nikakvu stvarnu štetu i nije ugrozila njegovo pravo na odgovarajuće uslove za pripremu njegove odbrane. Ukoliko bi bilo kakvo odgađanje u zakazivanju žalbenog pretresa, ma koliko razumno, dalo povoda podnosiocu Zahtjeva za dalju brigu u vezi sa sredstvima koja mu stoje na raspolaganju, on bi to pitanje trebalo prvo da pokrene sa sekretarom Suda. Žalbeno vijeće će zakazati žalbeni pretres u skladu sa svojim obavezama kako bi se obezbijedilo da suđenje podnosiocu Zahtjeva bude pravično i ekspeditivno.

III. DISPOZITIV

IZ GORENAVEDENIH RAZLOGA;

ODBIJA zahtjeve za skraćivanje žalbenog postupka i promptno zakazivanje žalbenog pretresa; i

NAPOMINJE da će žalbeni pretres u ovom predmetu biti zakazan u dogledno vrijeme.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je engleska verzija mjerodavna.

/potpis na originalu/
sudija Mehmet Güney,
predsjedavajući

Dana 27. oktobra 2006.
U Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]

⁴⁹ *Prosecutor v. Ignace Bagilishema /Tužilac protiv Ignacea Bagilisheme/,* predmet br. ICTR-95-1A-A, Presuda (Obrazloženje), 3. juli 2002., par. 8, gdje se poziva na član 24 Statuta MKSR-a.